

Gods Plan met Israël

Reactie op het boek van

Ton Stier

Floor van der Rhee

Gouda, 24 oktober 2010

Copyright en eigendom: Uitgeverij Fuma, Gouda
Dit artikel is te vinden op website: www.fuma.nl

Inhoudsopgave

1	Gods Plan met Israël Reactie.....	1
1.1	Aanleiding.....	1
1.2	Waardering.....	2
1.3	Beschouwing.....	2
1.4	De bedelingenleer.....	8
1.5	Terugkeer van een gelovig overblijfsel, of van het volk Israël?.....	10
1.6	De antiChrist.....	12
1.7	Vervulling van de wet, geen afschaffing.....	14
1.8	Eenheid en onderscheid van de gelovige Jood en heiden.....	16
1.9	Ongegronde uitgangspunten.....	16
1.10	Conclusie.....	16
2	Meer weten?.....	20
2.1	Boek.....	20
2.2	Website.....	20

1 Gods Plan met Israël Reactie

1.1 Aanleiding

“Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.”
(2 Tim. 4:2)

In het maandblad Uitdaging (januari 2010) las ik een recensie over het boek "Gods plan met Israël", van Ton Stier, directeur van "Israël en de Bijbel", een studie naar Romeinen 9-11, ISBN 978-90-79895-03-8. Deze stichting verspreidt bijbels onder het Joodse volk. Zie b.v. het artikel op de website van die stichting:

<http://www.israeldebijbel.nl//library/download/3049>

Ik beaam van harte dat ook de Joden alleen worden behouden door het bloed van Yeshua HaMashiach! Niemand komt tot de Vader dan door Hem. Daar doet ook de gelijkenis van de verloren zoon niets aan af. Daarin zijn zowel de jongste als de oudste zoon Joden. Jezus spreekt die gelijkenis uit om de Farizeeën, die zich veel beter voelden dan de hoeren en tollenaars, te laten zien wat God wil, en ook wij kunnen ons die gelijkenis ter harte nemen. Het is niet zo dat de jongste zoon de heidenen, en de oudste zoon de Joden zijn, zoals er in sommige christelijke kringen van wordt gemaakt. Alles draait om Yeshua!!

Ben Kok schrijft ergens (http://www.cip.nl/nieuwsbericht_detail.asp?id=11980):

Yeshua (Jezus) kwam om Zijn volk te redden van hun zonden (Matth. 1:21)

Wie Hem aanvaardde, ontving eeuwig leven, wie Hem ongehoorzaam bleef, zal het leven niet zien, maar de toorn God blijft op hem (Joh. 3:36, aldus Joh. de Doper)

Yeshua Zelf is ook heel duidelijk in Joh. 8:44, waar Hij die Joden in die situatie (nb. niet alle Joden!), die Hem niet aanvaardden, verwijt, dat ze de duivel tot vader hebben.

Voor Paulus in Rom. 9 was het een voortdurend hartzeer, dat vele Joden destijds Yeshua niet wilden aanvaarden; waarom die smart, als het toch niet uitmaakte?

Anderzijds komen er vele Joden tot geloof in Yeshua, tienduizenden -myriads- met bovendien ijver voor de Tora, Hand. 21:20 En ook nu zijn er honderduizenden Joden wereldwijd die Yeshua hebben aanvaard als de lijdende Mashiach ben Joseph, die straks komt als Mashiach ben David.

Dus Joden moeten kiezen, net als de goyim en ondanks dat ze Gods uitverkoren volk zijn, gaat het in Rom. 11 om een overblijfsel. Onbijbels dus, om te stellen, dat aan Joden niet het evangelie en daarmee Yeshua verkondig moet worden.

Dat we dit fijngevoelig, met respect voor weigeringen om het aan te horen, geleid door de Geest en met besef van het vele antisemitisme in de kerkgeschiedenis moeten doen, moge heel duidelijk zijn.

Maar de Joden niet Yeshua verkondigen is tegen heel het boek Handelingen in en een gotspe, wat helaas nogal veel voorkomt. Shalom,

Ben Kok (joods-chr.pastor)

www.tora-yeshua.nl

ben kok (joods-chr. pastor), amersfoort | 18-10-2009 22:36:54

De stichting doet dus heel veel goed werk, door de Bijbel te brengen aan het Joodse volk. Het Joodse volk is heel breed, van heel seculier, new age, enz., enz., tot (ultra) orthodoxe Joden, die bidden bij de graven van kabalistische rabbijnen, alsof die hen horen, en die het niet zoeken bij de enige opgestane Rabbi Die leeft.

Toch werd ik heel verdrietig van de recensie en het artikel op de website. Ik hoop daarom dat dit boek niet over enige tijd zal liggen op tal van boekentafels in evangelische, baptistische en pinkstergemeenten! Want we mogen in b.v. 1948 niet meer een bewijs zien dat God Zich definitief over Zijn volk ontfemt. En het door God beloofde herstel van Israël zou pas plaats vinden na de aanvaarding van de Messias door een overblijfsel dat uit het land Israël zal wegluchten.

Aan het eind van de recensie lezen we: "Hoewel de studie van Stier waarschijnlijk niet goed valt bij velen die zich vriend van Israël noemen, lijken er weinig bijbelvaste spelden tussen te krijgen."

Is dit laatste echt zo? Kunnen we maar beter ophouden met te bidden voor het land Israël? Moeten we ons beperken en alleen bidden of de Joden tot geloof mogen komen? Ons beperken en alleen bidden of de Joden hun Messias Yeshua mogen ontmoeten, of Hij Zichzelf aan hen openbaart? En daarbij bidden dat er niet al te veel Joods bloed zal vloeien, maar ophouden met te bidden of God hen in hun land plant, ophouden met te bidden voor de Joodse dorpen in Judea en Samaria, want Israël wordt toch eerst verslagen, ze moeten toch eerst uit hun land vluchten, voordat ze de Heere Jezus gaan kennen, en als gelovig overblijfsel in hun land terugkeren??

Ik heb het boek gekocht en gelezen, en ik ben van mening dat er heel veel bijbelvaste spelden er tussen zijn te krijgen! Sterker nog: ik ben van mening dat er allerlei dwalingen in dit boek staan. Ik vind dit heel, heel erg, niet in het minst omdat de titel suggereert dat lezers door dit boek zicht op Gods Plan met Israël verkrijgen, terwijl dit boek het zicht op Israël juist verduistert! Daarom heb ik gemeend een reactie op dit boek te moeten geven, gebaseerd op grondige lezing van het boek. Hier volgt verder een bespreking van diverse zaken in het boek, en deze reactie wordt afgesloten met een conclusie.

1.2 Waardering

“Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd. (1 Kor. 2:2)”

Ik waardeer het zeer sterk dat Stier in dit boek voortdurend wijst op Jezus Christus. Dat is zeer terecht, en zeer te prijzen. Het behoud, van de heiden, maar ook van de Jood, is alleen in Hem. We worden niet door Israël zalig, maar alleen door Jezus Christus. Niet Israël, maar Jezus Christus is het Middelpunt. Niet Israël, maar Jezus Christus moet worden verkondigd. Heel triest echter dat dit in een context staat waarin aan Israël geen bijbels recht wordt gedaan, nota bene in een boek over Gods Plan met Israël.

1.3 Beschouwing

Hier volgen enkele zaken die ik in het boek tegenkwam. In het kader van deze reactie ga ik helaas voorbij aan het vele goede dat in dit boek te vinden is, en richt ik mij op de zaken waar ik een bijbelse speld in wil prikken.

- Stier begint bij Romeinen 9. Men zou echter moeten beginnen met het Oude Testament, dat is de basis. Uiteraard moet een auteur zich beperken, en is het heel goed dat hij zijn studie vooral wil beperken tot Rom. 9-11. En hij citeert ook veelvuldig uit het O.T. Maar het is heel jammer dat er niet eerst een paragraaf is over de basis, want die is in het boek helaas teveel afwezig.
- Blz. 18: Paulus zou in Galaten 3 een exegese geven van Gen. 12 :7 (ik neem aan dat Stier Gen. 12:3 bedoeld), het zaad is enkelvoud, dat is Jezus Christus, waarmee de belofte niet zonder meer toekomt aan het natuurlijk nageslacht van Abraham, maar diegenen die door het geloof in Jezus Christus tot geestelijke kinderen van Abraham zijn aangenomen. Hoe zit het dan echter met b.v. Gen. 22:17,18, waarin deze belofte wordt herhaald, en waarin ook wordt gezegd dat Abrahams zaad de poort van zijn vijanden erfelijk zal bezitten? Dit laatste slaat toch wel op het hele volk Israël? En heeft dan in één zin het woord zaad een verschillende betekenis? En zien we de vervulling van Gen. 12:3 ook niet in b.v. Zach. 8:13, waarin heel duidelijk het hele volk Israël tot zegen zal zijn? Het is dus wel heel westers om met Stier te denken dat Paulus in Galaten 3 een exegese geeft, maar niet houdbaar. Paulus geeft geen westerse exegese, maar wijst op Jezus Christus, als het Zaad waarin het hele zaad vastligt. Alleen door Jezus Christus kan het hele zaad tot Zijn doel komen. Paulus geeft daarmee op een heel gebruikelijke Joodse

wijze een extra betekenis aan het begrip zaad, zonder de andere betekenissen ervan teniet te doen. Want de Galaten (heidenen) moesten niet trachten uit de werken der wet zalig te worden, en zich te gedragen als Jood, maar ze moesten begrijpen dat de zaligheid alleen is door het geloof in Jezus Christus. Daarmee wordt de betekenis van zaad niet vervangen door Jezus Christus, en is het zaad niet opeens alle gelovigen in plaats van Israël (in feite leert Stier hier vervangingstheologie), maar Paulus wijst op Jezus Christus, in Wie alle beloften voor het zaad vastliggen, in het Zaad liggen alle beloften voor het hele zaad vast. En wij, gelovigen uit de volken, mogen delen in Gods zegen, door het geloof in het Zaad. En dat is wat Paulus de Galatiërs goed duidelijk wil maken! Niet dat de duidelijke betekenis van zaad in het O.T. opeens niet meer geldt.

- Blz. 28 / 29: Heeft Rom. 9:25,26 betrekking op vers 24, of heeft Rom. 9:25,26 op het hele betoog van Paulus, b.v. Rom. 9:6-24? Paulus schrijft vaak hele lange zinnen, en schrijft rustig een lang betoog. In dat geval voegt de apostel helemaal geen dimensie toe aan de profetie van Hosea, hij legt die dan uit, geïnspireerd door de Heilige Geest, en laat de profetie staan.
- Blz. 30-33: Een rest wordt behouden. De rest, het overblijfsel waarover wordt geprofeeteerd, is al in het land, en maakt nog steeds aliyah naar het land, en zij zullen ook helemaal gaan steunen op hun God. B.v. Jes. 10:21 ligt niet in een toekomst nadat ze nog een keer uit hun land worden verdreven, maar de vervulling maken we nu mee. En Jes. 6:13 is al vervuld, nu leven we in de tijd van het herstel van Israël. Het plaatsen van deze tekst in de toekomst is een interpretatie, en volgt volgens mij niet uit de Bijbel. Israël is al een rest, vanwege alle kruistochten, inquisitie, holocaust en andere verdrukkingen. De 2/3 is al uitgeroeid! Na de verwoesting van Israël in 135 na Christus is er altijd een kleine Joodse bevolking in het land gebleven, maar die is ook in het vuur terecht gekomen van b.v. de kruisvaarders, precies zoals Jes. 6:13 zegt. Jes. 6:13 is al gebeurd!
- Blz. 31: Worden Gods beloften vervuld in het gelovig overblijfsel van Israël, dat straks, door de verdrukkingen heen, behouden zal worden? Nee! Gods beloften worden niet vervuld aan een gelovige overblijfsel, maar aan het hele volk, dat geheel zal gaan geloven! Stier draait het precies om! Zie verder paragraaf 1.5.
- Blz. 33: De tragedie was/is onbeschrijfelijk, we verwachten niet een volgende holocaust. De 2/3 zijn al uitgeroeid in de afgelopen eeuwen. Jes. 6:13 is al gebeurd, het land heeft eeuwenlang woest gelegen. We leven nu in de tijd van het herstel van Israël, wanneer de vijgenboom gaat bloeien.
- Blz. 36 e.d.: Ok, maar jagen gelovigen geen gerechtigheid na? Of willen ze van harte door de Geest van Christus Gods geboden onderhouden, en streven ze dus wel gerechtigheid na, vanuit het geloof in Jezus Christus?
- Blz 41: Verwarring. Goed om weg te nemen. Inderdaad geen twee wegen, er is maar één weg tot behoud, namelijk Jezus Christus. Niet echter dat de Jood de heiden moet volgen in de wijze waarop deze behouden wordt, Petrus zegt: op dezelfde wijze. Uit het boek Handelingen is duidelijk dat het evangelie eerst aan de Joden is verkondigd, en dat pas later aan de heidenen het evangelie is verkondigd, de heidenen mogen de Joden volgen. Petrus zegt in Hand. 15:11 slechts dat Jood en heiden op dezelfde manier behouden worden, en spreekt daar geen volgorde uit.
- Blz 42: Wat betreft het onderhouden van de Tora voor messiaanse Joden (Stier spreekt over Joodse christenen, maar zij zijn en blijven Joden, terwijl ze in hun Messias zijn gaan geloven), Stier doet het voorkomen alsof dat slechts uit Handelingen komt, en de Joden het toen nog niet zo goed begrepen. Je moet volgens Stier wel begrip opbrengen vanwege het onbegrip dat zijn van christenen uit de heidenen ondervinden, en zij ervaren door hun geloof in de Joodse Messias hun Jood-zijn juist als compleet, maar je moet het

getuigenis van de Schrift laten prevaleren, en oog hebben voor de historische heilsontwikkeling die Stier in het boek Handelingen meent te ontdekken. Paulus zou zelfs een nieuw onderwijs brengen, dat verschillend is van de boodschap die Petrus bracht!

Echter, Paulus heeft nooit geleerd dat de Joden de wet niet hoeven te onderhouden, hij bracht geen nieuwe leer (blz. 44)!

Paulus ging niet mee met de mannen onder de Nazireeër geloften om 'des gewetenswil' (blz. 44) van de ander, en om valse beschuldigers de wind uit de zeilen te nemen, maar Hij stond voor het aangezicht van de heilige God, toen hij aangaf dat hij nooit een afval van Mozes voor de Joden had geleerd!

- Blz. 46: De dag des HEEREN: de oordeelsdag, moet die dag nog komen, of is die dag al geweest? Wellicht moet die dag tweeledig worden opgevat:
 - de dag van het oordeel over Israël, van de laatste tweeduizend jaar, b.v. Zef. 1, Jes. 2:12, Klaagl. 2:22, Amos 5:18, dat duidelijk over het land Israël gaat. Bloed, vuur en rookpilaren: die zijn er genoeg geweest in b.v. de verwoesting van Jeruzalem (70 na Chr.) en de holocaust.
 - de dag van het oordeel over de heidenen, nadat Israël het oordeel van God vanwege hun zonden (bekijk de al genoemde teksten in het vorige punt) heeft ondergaan, b.v. Jes. 13, 34, 61:2, Jer. 46:10, Ez. 30, Joël 3:14, Obadja 1:15. Deze oordeelsdag staat in het teken van het oordeel over de heidenen, maar in het kader van het herstel van Israël!
Het is daarom niet zo terecht dat Stier schrijft dat in die grote benauwdheid er een angstkreet onder het Joodse volk zal weerklinken, zouden wij niet veel meer te vrezen hebben vanwege alle kwaad dat de hele wereld Gods volk heeft aangedaan?
- Blz. 55: Het ontgaat christenen die voor Israël zijn echt niet dat het geloof uit het horen is. Maar:
 - In 2000 jaar christendom is er wel heel veel misgegaan, ons past bescheidenheid.
 - Welk evangelie brengen wij?
 - * Dat ze nog een keer uit hun land worden verdreven?
 - * Dat de tempel niet meer nodig is of herbouwd wordt? (In tegenstelling tot b.v. Jes. 2:3).
 - * Dat wij de bruid zijn?
 - * De kinderdoop (= vrucht van de vervangingstheologie)?
 - * Dat er nu helemaal geen onderscheid meer is?
 - * Dat de Joden niet de sabbat / feesten hoeven te houden, en op die manier Gods gebod aan hen krachteloos maken?
 - Is er eigenlijk in de Bijbel wel een opdracht aan heidenen om de Joden het evangelie te brengen? Bijbels brengen is natuurlijk prima, maar laat het evangelie liever verkondigen door messiasbelijdende Joden, die niet al te veel hebben meegekregen van de westerse vervangingstheologie.
- Blz. 57: ammi - lo ammi: Bedoelt Paulus hiermee echt heidenen? Of sluit Paulus met deze en de volgende teksten (een stuk van) zijn betoog af, en hebben deze woorden betrekking op het volk Israël, net zoals in Hosea 1? Paulus dacht in langere gedeelten!
- Blz. 59: *daarna*: en met de hereniging van Jeruzalem in 1967 is die tijd nu aangebroken!
- Blz. 62: Het is heel erg wat er door de kerkvaders is beweerd. Wanneer neemt de kerk eens afstand van b.v. Augustinus?
- Blz. 62 / 63: Gods ontferming openbaart zich alleen in de Heere Jezus Christus. Inderdaad, maar wellicht niet alleen op de manier zoals wij denken. God ontfermde Zich over Zijn volk in Egypte op grond van Zijn verbond (Ex. 2:23-25), ook al diende het grootste deel de afgoden (Jozua 24:14). God ontfermt Zich keer op keer over Zijn volk en geeft

hun rechters, ook al gaat het van kwaad tot erger (Richt. 2:11-19). God brengt Zijn volk terug uit Babel, en ook daarna gaat het helemaal mis, resulterend in de tijd van de Makkabeëen, toen het grootste deel van de Joden vergriekt was, en bij de eerste komst van de Heere Jezus, Die ze toen hebben verworpen (Matth. 21:42). Nu ontfermt God Zich weer over hen, en brengt ze terug naar Zijn land. Waarom herkent Stier deze wijze van handelen niet? Inderdaad: alleen dank zij het vergoten bloed van hun Messias, onze Heere Jezus Christus. Hij zal hen verlossen uit de hand van al hun vijanden, en Zichzelf aan hen openbaren (Ez. 39).

- Blz. 62 / 63: Mogen we in b.v. 1948 niet meer een bewijs zien dat God Zich definitief over Zijn volk ontfermt, omdat Gods ontferming zich alleen openbaart in de Here Jezus Christus? Maar in Jes. 45:25 is een belofte voor het volk als geheel, dat ze allen worden behouden. Ook in Jes. 60:21, dat zij allen, het hele volk, rechtvaardigen zullen zijn. En in Jer. 31:34 dat zij allen de HEERE zullen kennen. Die beloften worden door God aan hen gedaan als volk, en ook hier in zien wij de aparte plaats van het volk Israël. Aan Nederland, Egypte, Amerika, Duitsland, Japan, China, IJsland of welk ander land ook, wordt behoud niet aan het hele volk beloofd, maar wel aan het volk Israël. Natuurlijk is het behoud alleen door de Messias, Jezus Christus. Maar aan het volk als geheel is beloofd dat ze allen de HEERE zullen kennen. Daarin neemt Israël een geheel unieke positie in.
- Blz. 63.: Joden worden door christenen en christelijke organisaties aangemoedigd om naar Israël te gaan. Inderdaad komen ze alleen in de Messias tot hun ware bestemming. Maar spreken de feiten echt anders, en kunnen we dit niet zien als het begin van het door God beloofde herstel van Israël? Zijn niet in elke oorlog allerlei wonderen gebeurd? Had de staat Israël nog bestaan, wanneer God Zelf hen niet had bewaard / geholpen? Het herstel van Israël is een proces van vele jaren, waarin ze naar hun land terugkeren en God voor hen strijdt. En inderdaad, ze zullen ook hun Messias gaan erkennen en kennen. Zover zijn we nog niet, maar daarmee is dit alles wel Gods werk. En eerst de terugkeer, daarna de Geest, overeenkomstig Ez. 37. Pas na de grote oorlog, (ze zijn dus terug in hun land!) zullen ze Hem kennen, de Heilige in Israël, zie Ez. 39.
- Blz. 64: God heeft Zijn volk niet verstoten (Rom. 11:2): Het lijkt mij onjuist om daar alleen de gelovigen uit de Joden in te lezen. Integendeel, de gelovigen uit de Joden zijn juist het bewijs dat God Zijn hele volk niet heeft verstoten! Zoals ook b.v. in Matth. 1:21 staat, dat Hij Zijn volk zal zalig maken van hun zonden.
- Blz. 65: Met 'gans Israël' doelt de Schrift op het gelovig overblijfsel van Israël volgens Stier. Nee: heel Israël is wat er staat: heel Israël, het hele volk. Net zoals b.v. in Jes. 60:21 staat, dat het hele volk uit rechtvaardigen zal bestaan. En in Jer. 31:33,34 gesproken tegen het huis van Israël, dat zij allen Hem zullen kennen.
- Blz. 68: Kunnen zij het land niet betreden op grond van het sinaïtisch verbond, omdat dat zijn rechtsgeldigheid had verloren? Maar God hield het wel, en God houdt het nog steeds, tot op de dag van vandaag (Lev. 26:43-45)! Ze komen ook terug op grond van het abrahamitisch verbond, want, inderdaad, dat verbond ligt vast in Christus - zoals alle verbonden in Christus ja en amen zijn - ook al kent het overgrote deel van Israël Hem nog niet.
- Blz. 69: Afwijzing van de prediking: het zit dieper, vanwege de eeuwen, eeuwenlange afgodendienst konden zij niet geloven, overeenkomstig wat God Zelf opdroeg aan Jesaja om te profeten (Jes. 6:10, Matth. 13:13-15, Joh. 12:37-40, Hand. 28:24-28).
- Blz. 72: Was het niet bekend dat het heil ook tot de heidenen zou komen? Maar in Jes. 49:6 staat dit al, en Simeon citeert dit (Luk. 2:32), in de volgorde die God zou volgen. En ook de moederbelofte (Gen. 3:15) impliceert dit. En tegelijk bij de roeping van Abraham

verkondigt God al dat de heidenen zouden delen in Zijn heil (Gen. 12:1-3, Gal. 3:8). Wat Stier hierover schrijft, lijkt mij niet zozeer vanuit de Bijbel, maar vanuit de bedelingenleer.

- Blz. 72: om hen tot naijver te verwekken. Inderdaad een terugverwijzing naar Mozes. Maar dan nog is het op te vatten als een opdracht.
- Blz. 73: God had van meet af aan alle volken op het oog (Gen. 12:1-3). En door hun verwerping van Jezus als de Messias blijft de aparte positie van Israël als verbondsvolk onveranderd.
- Blz. 74: *enigen uit hen*, enz. Waarom onderscheidt Stier niet de tekenen der tijden? Vanwege de bedelingenleer?
- Blz. 76: "Ik spreek tot u, heidenen". Heeft dat geen betrekking op gelovigen uit de heidenen?? Maar gelovigen uit de heidenen blijven gewoon heidenen, ook al moeten ze zich niet zo gedragen als ongelovigen, en worden ze door anderen 'christenen' genoemd, zie b.v. Ef. 3:1,6. Er zijn Joden die wel of niet geloven in de Heere Jezus, en er zijn heidenen die wel of niet geloven in de Heere Jezus. En daarbij blijven de Joden Jood, en de heidenen heiden. Paulus spreekt in Rom. 11:13 dan ook heidenen aan, de gelovigen onder hen niet uitgezonderd, in tegendeel, ik denk dat meer gelovigen dan ongelovigen zijn brief lazen.
- Blz. 80: Ik denk dat de saprijke wortel Christus is (Openb. 22:16). Het betoog van Stier is niet sterk.
- Blz. 83: Israël als volk draagt wel straf (70 na Chr. verwoesting van Jeruzalem, 132-135 na Chr. verwoesting van het land, en alles wat erna is gebeurd), maar Israël heeft niet afgedaan! Een heiden blijft een heiden, een Jood blijft een Jood, en ze mogen samen één zijn in de Messias, d.w.z. delen in Zijn Geest en leven door Hem.
- Blz. 83: de Gemeente, als het Lichaam van Christus, bestaande uit individuele gelovigen die *uit* alle volken, stammen en natiën (inclusief Israël) zijn voortgekomen. De uitdrukking *uit* alle volken, stammen en natiën vinden we echter in b.v. Openb. 5:9 en 7:9. Openbaringen is een heel Joods boek. De term "koningen en priesters", of "een Koninkrijk van priesters" vinden we in de Bijbel ook alleen met betrekking tot de Joden (ook in b.v. 1 Petr. 2:9, een brief geschreven aan Joden in de diaspora, 1 Petr. 1:1, waar Petrus terugverwijst naar hun roeping (Ex. 19:6). Het lijkt mij beter om de uitdrukking *uit* alle volken, stammen en natiën te gebruiken met betrekking tot de Joden die uit alle volken, stammen en natiën terugkeren naar het land Israël, en Hem daarin zullen ontmoeten.
- Blz. 83: Betreffende de drie aanwijzingen dat de apostel zich niet noodzakelijk tot gelovigen wendt:
 - gelovigen uit de heidenen blijven heidenen, zoals eerder aangetoond.
 - Een gelovige moet wel volharden.
Maar het gaat Paulus in dit beeld om het geheel: als geheel heeft de kerk Israël veracht en is zeer duister geworden.
 - Gelovigen uit de volken worden juist opgeroepen om te letten op de goedertierenheid en strengheid van God (1 Kor. 10). Onbegrijpelijk dat Stier dit een aanwijzing vindt om te denken dat Paulus hier geen gelovigen aanspreekt!
- Blz. 83 / 84: De vier punten lijken mij er niet zoveel mee te maken hebben.
- Blz. 84: Niet alleen de gelovigen uit Israël, maar het hele volk wordt weer geënt in de wortel, alle takken. Paulus heeft het juist over de takken (Joden) die niet geloven, die worden weer geënt.

- Blz. 85: Paulus richt zich niet langer tot heidenen, maar tot broeders?? Welnee, het betoog van Paulus loopt gewoon door, hij blijft zich richten op de gelovigen uit de heidenen, en spreekt die zowel aan als heidenen en als broeders.
- Blz. 87: De volheid der heidenen is de volle oogst van de gelovigen uit de heidenen.
 - met pesach de Eersteling: Lev. 23:11, Kor. 15:20, Jezus Christus staat op uit de dood op de dag dat de eersteling in de tempel moest worden bewogen.
 - met shavu'ot de eerstelingen: Lev. 23:17, Rom. 8:23, de eerste gelovigen uit Jood (Hand. 2) en uit de heidenen (vanaf Hand. 10).
 - met succot de volle oogst: Lev. 23:39, Ps. 102:23. Op het loofhuttenfeest moesten 70 stieren worden geslacht (Num. 29), naar het getal van de volken (Gen. 10). Loofhuttenfeest is het feest van de wederkomst van de Heere Jezus, wanneer het hele Joodse volk Jezus zal erkennen als hun Messias, en de heidenvolken massaal in Hem zullen geloven: de volheid der heidenen. Zij zullen weten dat de God van Israël alleen God is, en Jezus zal regeren op Zijn troon vanuit Jeruzalem.
Het betoog van Stier is niet sterk.
- Blz. 88: Sinds 1967 is Jeruzalem in handen van Israël, en daarmee niet meer van de heidenen vertreden, d.w.z. in handen van de volken.
- Blz. 88: De antiChrist in de tempel in Jeruzalem? Typisch bedelingenleer, maar niet zo uit de Bijbel te halen.
- Blz. 91: Ez. 39:21-29: staat er echt dat de Joden eerst hun ongerechtigheden belijden? Of staat er, dat ze, teruggebracht in hun eigen land, met een vreselijke oorlog te maken krijgen, waarin God voor hen strijd (ook al geloven ze nog niet in Yeshua), en dat God hen zo bekend zal worden? Volgens mij staat er dat God hen verlost, en daarna zullen ze Hem kennen, en daar ongetwijfeld ook de belijdenis van de ongerechtigheden bij, wanneer ze op Yeshua zullen gaan zien.
- Blz. 92: Wordt Jeruzalem helemaal verwoest? Ik denk dat door Stier geschetste chronologie niet klopt. Jes. 59:10,11 is gebeurd, de tempel is verbrand (2 keer), het land is eeuwenlang een woestijn geweest. Komt er echt nog een eindvervulling???
- Blz. 95: Noot 5: Is de bekering van Israël een voorwaarde voor de verlossing? Het antwoord luidt: nee, de bekering volgt na de verlossing, zoals te zien is in Ez. 39. Zie voor een behandeling van alle teksten die Stier noemt par. 1.5.
- Blz. 99: "Thans...". Voor de eerste komst van de Heere Jezus was het heil voor Israël ook alleen door het geloof, zoals eenvoudig uit de Bijbel is aan te tonen, lees b.v. het betoog van Paulus in Rom. 4. God heeft van meet af aan de hele wereld op het oog (Gen. 12:1-3).
- Blz. 99: Heeft de doop afgedaan??? Of niet? Stier is hier niet duidelijk over. Bijbels gezien heeft de doop natuurlijk helemaal niet afgedaan, in tegendeel, als iemand tot het geloof in de Heere Jezus komt, laat hij/zij zich dopen, zowel Jood als heiden (Rom. 6).
- Blz. 102: De slotakkoorden klinken mij vals in de oren na zo de aparte plaats van Israël zo te hebben afgeschreven. Gods gedachten zijn hoger dan de gedachten van Ton Stier.
- Blz. 109: Het abrahamitisch verbond bevat niet alleen aardse zegeningen, maar ook geestelijke zegeningen. B.v. dat God hun God is, want al hun ongerechtigheden zullen verzoend worden (Micha 7:18-20).
- Blz. 113: Ik begrijp dat ik de profetieën oneigenlijk toepas. Ik beschouw het merendeel

van de profetieën over de verdrukking van Israël als reeds vervuld, en betrek de profetieën over Israëls herstel op onze tijd. Stier is echter met geen deugdelijke bijbelse argumenten gekomen. Integendeel, op zijn betoog is heel veel af te dingen, en verweven met dwalingen. Daarom denk ik dat niet ik, maar Ton Stier eigenwijs is. Ik hou er op bijbelse gronden aan vast dat we de vervulling van de profetieën van Israëls herstel voor onze ogen zien gebeuren in onze tijd.

1.4 De bedelingenleer

De zogenaamde laatste jaarweek van Daniël heeft in de bedelingenleer betrekking op zeven jaar aan het einde van de huidige bedeling, in plaats van de zeven jaar, die begonnen met de prediking van de Heere Jezus, en eindigden met de steniging van Stefanus, toen het onherroepelijk duidelijk was dat het Joodse volk toen de Heere Jezus niet aannamen. Toen was het oordeel over het Joodse land definitief geveld, en tot aan het einde van het land was er verwoesting, zowel de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus, als de gehele verwoesting van het land in 132-135 na Christus, zoals Dan. 9:26 zegt. En in het midden van deze 'week' stierf de Heere Jezus, en bevestigde zo in Zijn eigen bloed het verbond.

In de bedelingenleer wordt deze profetie echter helemaal naar de toekomst verplaatst. Een exponent van de strengste vorm van de bedelingenleer is Fijnvandraat:

“Het zal de voorstanders van deze ideeën misschien raar in de oren klinken als we stellen dat de terugkeer van de Joden naar Palestina en de stichting van de staat Israël op geen enkele wijze de vervulling is van de in de bijbel aangekondigde terugkeer van Israël en het daarmee gepaard gaande herstel. Toch zeggen we hiermee niets teveel, om de doodeenvoudige reden dat de profetische beschrijving van Israëls herstel een totaal ander beeld te zien geeft dan dat wat de achter ons liggende jaren hebben aangetoond.”

“Maar de bevrijding van Jeruzalem dan? Is dat ook geen vervulling van het woord van de Heer, dat Jeruzalem vertreden zal worden totdat de tijden van de volken voorbij zijn? Laten de feiten zelf niet zien dat deze voorzegging vervuld is? Wel, net zo min als de recente terugkeer van de Joden de vervulling is van de bijbelse profetie aangaande het herstel van Israël, net zo min is deze bevrijding van Jeruzalem de vervulling van het woord van de Heer Jezus.”

Fijnvandraat heeft het hier over degenen die menen dat de terugkeer van de Joden en de stichting van de staat Israël de vervulling is van de bijbelse profetieën aangaande het herstel van Israël. En daarmee samenhangend degenen die menen dat na zesdaagse oorlog in 1967 Jeruzalem niet meer door de heidenen wordt vertreden, en dus de tijden van de heidenen voorbij zijn. Ton Stier verkondigt blijkbaar dezelfde ideeën.

In mijn boek¹ weerleg ik volgens mij deze gedachte. Een aantal punten om op te letten:

- Zeventigste jaarweek. Stel je belooft iemand over twee maanden een cadeau, maar als het zover is vraagt hij er om en zeg je: "sorry, je begrijpt toch wel dat er tussen de eerste en de tweede maand tien jaar ligt", wat zou hij dan denken? Absurd? Maar zo doet de bedelingenleer. Triest, maar er zitten miljoenen mensen in dat systeem gevangen. Tussen de 69ste en de 70ste jaarweek van Daniël zouden een paar duizend jaar zitten. Als je vanuit dat systeem denkt, krijg je geen hart voor Israël, maar blijf je wachten op de opname van de gemeente. Niet beseffend dat Yeshua Zijn bediening ongeveer 3,5 jaar voor Zijn kruisdood aanving, en dat ongeveer 3,5 na Zijn kruisdood Stefanus werd gestenigd, en de teerling onherroepelijk was geworpen (Hand. 8:1). Overigens geloof ik wel in de opname van de gemeente, niet zoals de bedelingenleer die leert, maar zoals in de Bijbel staat: we gaan de Heere Jezus tegemoet in de lucht bij Zijn terugkeer (1 Thess.

¹ "GOD HEEFT EEN ZOON!", "Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente", Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

4:16,17), niet om naar de hemel te gaan, maar om Hem te verwelkomen, en altijd met Hem op deze aarde te leven. Wanneer de Heere Yeshua terugkeert met de sjofar van God, zoals in vers 16 staat, en wij Hem tegemoet gaan in de wolken, Hem tegemoet, wanneer Hij terugkeert op de wolken (vers 17). We zijn geschapen voor deze aarde, niet voor de hemel (Ps. 37:29), ook al zijn wij (niet worden) hemelburgers, omdat ons Hoofd in de hemel is, Fil. 3:20.

- Einde. Het einde van de wereld, of van het Joodse land? Betekent het einde in Dan. 9:26 het einde van de wereld, of het einde van het Joodse land, dat een gebeurtenis is geweest die zo vreselijk was dat wij het ons ook niet kunnen voorstellen? Tot het einde verwoestingen door de Romeinen, totdat tenslotte Jeruzalem in 70 na Christus werd verwoest, en het hele land in ongeveer 132 - 135 na Christus ten onder ging? En tot aan de voltooiing, de fase waar we nu in zitten, verwoesting: een grote verdrukking over het Joodse volk, en hun land een woestijn? Bij God is het Joodse land zo ontzettend belangrijk, het einde daarvan is een ramp die door tal van profeten werd aangekondigd. Profetieën daarover moeten we niet zomaar naar onze eindtijd verplaatsen.
- Grote Verdrukking. Moet er nog een Grote Verdrukking komen voor het Joodse volk? Of is tweeduizend jaar antisemitisme, inquisitie, kruistochten, holocaust, islam niet genoeg? Kunnen de verzen waar een toekomstige Grote Verdrukking uit zou blijken niet heel goed anders worden gelezen? En is in de loop van de geschiedenis niet al tweederde van het Joodse volk omgekomen?
- Aarde of land? Het is van groot belang om te beseffen dat zowel het hebreeuwse als het griekse woord wat wordt vertaald met aarde of land, allebij kan betekenen. Afhankelijk van de context moet men een keuze maken tussen land, aarde, of allebij. Roept Mozes hemel en aarde tot getuige tegen het volk Israël (Deut. 4:26), of de hemel en het land, d.w.z. het land Israëls en de hemellucht daarboven, en heeft het land hen inderdaad niet uitgespuwd omdat ze Gods geboden niet hielden (Lev. 18:28)? Is het aarde in Jer. 4:23 (NBG), of land (SV), en het gaat het hier om de verwoesting van het Joodse land, dat een woestijn zou worden, zoals Mozes al had gezegd? In een "Profetisch perspectief", herfst 2009, wordt dit vers door Hubert Luns totaal uit de context gehaald en op de schepping betrokken. Zo komt hij tot een scheppingsverhaal met een hele boze God. Hier wordt ik heel boos om, dat God zo wordt belasterd!! Laten we de betekenis van het Joodse land voor God eens heel goed tot ons door laten dringen! Laten we altijd goed naar de context kijken!
Een ander voorbeeld is Zef. 1:18, waar in de SV land is vertaald, terecht gezien de context lijkt mij, maar in de NBG aarde. Dit laatste spoor is door getrokken in "het Boek", waar staat dat God voorbereidingen treft voor een algehele en verschrikkelijke vernietiging van de hele wereldbevolking. Zo worden hele volksstammen evangelischen bang, terwijl Gods Woord dit hier helemaal niet beweerd!
- Woestijn. Israël zou nog de woestijn in moeten vluchten. Heeft God hen echter niet al in de woestijn gebracht (Ez. 20:35)? En is hun land niet eeuwenlang een woestijn geweest, zoals reizigers in ooggetuigen verslagen van enkele eeuwen geleden verklaarden? En het land dat ze in 1947 kregen, was voor het grootste deel woestijn.....
- De tijd van Jakobs benauwdheid (Jer. 30:7). Moet die echt nog komen? Of waren dit de eeuwenlange vervolgingen met uiteindelijk de holocaust, en nu de satanische dreiging van Perzië, waar God hen ook uit zal verlossen? En vervult God Jer. 30:16-20 aan b.v. de Hamas en de Hezbollah en de PLO e.d.? Allen die hen plunderen, zal God ter plundering overgeven.

1.5 Terugkeer van een gelovig overblijfsel, of van het volk Israël?

Eerst bekering, dan herstel in hun land, of eerst herstel van hun land, en dan bekering?

Wanneer het land eeuwenlang totaal verwoest is geweest, zoals het was in de afgelopen eeuwen voordat de Joden weer naar hun land togingen rond het begin van de negentiende eeuw, dan haalt God het volk weer terug op grond van het abrahamitisch verbond (Lev. 26:42), en op grond van het sinaïtisch verbond (Lev. 26:45).

God vergadert hen weer met eeuwige goedertierenheid, en al hun kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn (Jes. 54). Wanneer de duisternis de aarde bedekt, en donkerheid de volken, gaat de HEERE over hen op, en zal Zijn heerlijkheid over hen worden gezien (Jes. 60). Merk op dat ze dan al weer in hun land wonen. En het hele volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn (Jes. 60:21).

God Zelf brengt Zijn volk terug en herstelt het land (Jer. 30 - 33). God Zelf zal maken dat het hele volk Hem gaat dienen. De belofte dat God hun God is, en zij zijn volk zullen zijn, wordt niet aan de gelovigen gedaan, maar wordt gedaan aan het hele volk (Jer. 31:31-34), net zoals het sinaïtisch verbond destijds met het hele volk werd gesloten. En de uitkomst is dat zij, het hele volk (het huis van Israël en het huis van Juda) de HEERE zullen kennen, van hun kleinste af, tot hun grootste toe (Jer. 31:34). De vergeving van de ongerechtigheid (Jer. 31:34) kan wel alleen door het geloof in Jezus Christus, maar wordt wel beloofd aan het hele volk.

God haalt Zijn volk terug uit al de landen, en brengt ze in Zijn eigen land (Ez. 34-48), maar eerst de terugkeer, en dan Gods Geest in hen (Ez. 36:24-27), eerst brengt God ze in Zijn land (Ez. 37:12), daarna Gods Geest in hen (Ez. 37:14).

Ezechiël 37 is duidelijk genoeg. Eerst naderen de beenderen, vanaf ongeveer 1880. Er komen zenuwen, jaren dertig van de twintigste eeuw. Er komt een huid omheen, 1948. Daarna komt pas de Geest (Ez. 37:8-10), van de vier winden, de vier einden des aardrijks, want het evangelie is dan over de hele wereld verkondigd, en de gelovigen uit de volken evangeliseren in Israël, en brengen er de Bijbel. Vandaag gaat het proces dat de Joden uit alle stammen Israëls (de term Jood is tegenwoordig een aanduiding voor elke Israëliet) terugkeren naar hun land Israël, onverminderd door, alhoewel er golven in de aliyah zijn. En steeds meer Joden komen tot geloof. Ik lees er in Ez. 34-48 niets over dat ze eerst weer uit hun land worden weggevoerd. Leggen we niet teveel in Deut. 30, als we menen daar een volgorde in te zien, terwijl daar heel kort een proces van meer dan een eeuw wordt samengevat? Wel lees ik in Ez. 39:22-29 dat pas na een vreselijke grote oorlog, beschreven in Ez. 38 en 39, de Geest over hen wordt uitgegoten. Dan zijn ze al in hun land. Net zoals rond 1967, de herovering van Jeruzalem, er een doorbraak kwam in de Joods messiaanse beweging. Alle eeuwen door zijn er Joden geweest die hun Messias hebben gevonden. Maar pas in onze tijd zien we enerzijds het herstel van het volk en land en staat van Israël, en tegelijkertijd de opkomst van de Joods messiaanse beweging. Eerst vrijwel onzichtbaar, pas rond 1967, parallel met de herovering van Jeruzalem, kwam een doorbraak in de messiaanse beweging, en nu zijn er door het hele land heen tal van messiasbelijdende gemeenten. Evangelisatie is goed, maar laten we er oog voor hebben dat de grote doorbraak zal komen na een grote oorlog, waarin God Zelf voor Israël strijdt. Laten we hier bij niet te scherpe scheidslijnen hanteren van eerst dit, en dan dat, het herstel en de bekering van Israël zijn langdurige parallelle processen. En wellicht is ongeveer een derde in het land, en twee derde nog buiten het land, wanneer Jezus terugkeert, en worden de Joden die nog buiten het land met vreugde naar hun land vervoerd?

Stier noemt in noot 5 op blz. 95 een aantal teksten die de bekering van Israël als voorwaarde tot verlossing zouden ondersteunen:

“Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben. Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond *met* Jakob, en ook aan Mijn verbond *met* Izak, en ook aan Mijn verbond *met* Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;” (Lev. 26:40-42)

Deze verzen lijken inderdaad de bekering van Israël als voorwaarde tot verlossing te ondersteunen. Echter, de Hebreeuwse *waaf* die is vertaald is met “dan” kan ook vertaald als “en”. Dan lijkt de ondersteuning al wat minder. Wordt hier echt een duidelijke orde geleerd, of wordt hier duizenden jaren ervoor voorzeggd wat God zal doen binnen een relatief kort tijdsbestek? God zal *en* zorgen dat ze hun ongerechtigheden belijden, *en* ze in hun land brengen, maar in andere schriftgedeelten zoals Ez. 37 staat de volgorde veel explicieter. Verder luiden de woorden van Mozes:

“Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest, en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen, en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had. En hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben de HEERE, hun God! Maar Ik zal hun *ten beste* gedenken aan het verbond der voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen der heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben de HEERE!” (Lev. 26:43-45)

Vers 44 en 45 lijken de voorwaarde helemaal niet te stellen, maar zeggen eenvoudig dat God aan Zijn verbond gedenkt, wat volgens mij inhoudt dat God hen terugbrengt in Zijn eigen land, opdat Hij hen tot een God zal zijn. Vergelijk Jer. 30. Het is voor mij dus absoluut niet duidelijk dat Lev. 26:40-42 de bekering van Israël als voorwaarde tot verlossing wel zou ondersteunen!

“Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens is er, die niet zondigt), en Gij tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands, dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in des vijands land, dat verre of nabij is. En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weder aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren, en tot U smeken in het land dergenen, die ze gevankelijk weggevoerd hebben, zeggende: Wij hebben gezondigd, en verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk gehandeld; En zij zich tot U bekeren, met hun ganse hart, en met hun ganse ziel, in het land hunner vijanden, die hen gevankelijk weggevoerd zullen hebben; en tot U bidden zullen naar den weg van hun land (hetwelk Gij hun vaders gegeven hebt), naar deze stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb; Hoor dan in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hun smeking en voer hun recht uit; En vergeef aan Uw volk, dat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en al hun overtredingen, waarmede zij tegen U zullen overtreden hebben; en geef hun barmhartigheid voor het aangezicht dergenen, die ze gevangen houden, opdat zij zich hunner ontfermen; Want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel, die Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland, uit het midden des ijzeren ovens; Opdat Uw ogen open zijn tot de smeking van Uw knecht en tot de smeking van Uw volk Israël, om naar hen te horen, in al hun roepen tot U. Want Gij hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken der aarde; gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst van Mozes, Uw knecht, als Gij onze vaders uit Egypte uitvoerdet, Heere HEERE!” (1 Kon. 8:46-53)

Hier wordt inderdaad gezegd dat God Israël zal verlossen als Israël zich zal bekeren tot God. Maar er wordt niet in gezegd dat God hen nooit zal verlossen, wanneer zij zich niet tot hun God bekeren. En we weten uit de al eerder genoemde andere verzen dat God hen aan het eind van de tijden zo genadig is, dat Hij hen eerst terugbrengt naar hun land, en dat zij daarna allen Hem zullen kennen.

Ezra 9:15, 10:14, 10:11, Neh. 1:5-11, 9:26-37, Dan. 9:4-19, Hos. 14:1-4, Matth. 3:2, 4:17, Marc. 4:12, Hand. 2:37-40, 3:19-26: In deze teksten vind ik schuldbelijdenis, en oproep tot bekering, e.d. Maar ik vind in al deze teksten geen reden om te stellen dat God hen niet genadig terug kan brengen in Zijn eigen land, voordat zij allen tot geloof in Yeshua komen.

Kortom, het overblijfsel, het volk dat is overgebleven na 2000 jaar Jodenvervolgning, keert nu terug naar het land, en zal zich verder ook keren naar hun God (Jes. 10:22).

1.6 De antiChrist

“En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevorgadering tot Hem, Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons *geschreven*, alsof de dag van Christus aanstaande ware. Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want *die komt niet*, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of *als* God geëerd wordt, also dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is. Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb? En nu, wat *hem* wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, *Die zal hem wederhouden*, totdat hij uit het midden zal *weggedaan* worden. En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst; *hem, zeg ik*, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.” (2 Thess. 1-12)

In de bedelingenleer wordt de antiChrist vaak opgevat als een persoon die aan het eind van deze bedeling, drieënhalve jaar voordat Christus terugkomt, in de herbouwde fysieke tempel te Jeruzalem zal zitten, alsof hij God is, en zo het heiligdom ontheiligen. Is daar bijbelse grond voor? Ik denk van niet. Vaak wordt Dan. 9:24-27 in dit verband genoemd, terwijl het einde dat daarin wordt genoemd, het einde betekende van het Joodse land, zoals ook is gebeurd onder keizer Hadrianus, toen het land Israël “Palestina” werd genoemd. Jeruzalem werd letterlijk met de grond gelijk gemaakt. Op de puinhopen werd een nieuwe stad gebouwd: “Aelia Capitolina” naar de Romeinse god Jupiter Capitolinus die ook wel Aelia werd genoemd. Op het tempelplein werd een heidense tempel gebouwd voor de Romeinse god Jupiter. Werkelijk het toenmalige einde van de aarde / land. Let wel: het hebreeuwse woord ‘erets’ betekent zowel aarde als land. Wanneer in het Oude Testament het einde van de aarde wordt voorspeld, is het altijd van belang om de context te bekijken of wellicht niet het einde van het land wordt bedoeld.

Wie is de antiChrist dan? Waarom niet de persoon die zelf in het ambt dat hij uitoefent al eeuwen lang zegt dat hij de antiChrist is?? Eén van de titels van de paus is namelijk “stedehouder van Christus”. Stede betekent “in de plaats van” (engels: in stead of), en dat is het griekse woord “anti”. En dat is wat de paus meent te zijn: de plaatsvervanger van Christus hier op aarde.

In veel teksten is het woordje “anti” ook met “in de plaats van” vertaald, of kan het zo worden vertaald, b.v. in Matth. 2:22 (“in de plaats van zijn vader Herodus”), Matth. 5:38 (“oog om oog”: “een oog in de plaats van een oog”), Markus 10:45 (“Zijn ziel tot een rantsoen voor velen”: “Zijn ziel tot een rantsoen in de plaats van velen”), Lukas 11:11 (“voor een vis een slang”: “in de plaats van een vis een slang”), Jak. 4:15 (“in plaats dat gij zoudt zeggen”), en zo op veel meer plaatsen.

Hij tooit zich met de godslasterlijke titel “Heilige Vader” (2 Thess. 2:4). Hij zit al eeuwen lang in de tempel (2 Thess. 2:4, 1 Cor. 3:16). Hij maakt dat de leugen wordt geloofd (2 Thess. 2:11, 1 Tim. 4:3). De kleuren zijn voor iedereen zichtbaar in de kerk of bij een uitzending over de paus of zijn volgelingen op TV (Openb. 18:16). Zijn stad Rome is gebouwd op zeven bergen (Openb. 17:9). In hoevele landen had of heeft de Roomse kerk invloed gehad (Openb. 17:18)? En hoeveel Joden en ware christenen zijn er wel niet

gedood uit de naam van de kerk (Openb. 18:24)?

Enkele zaken die vervangen zijn (vervangingstheologie: in de plaats van), hetzij in de RK kerk, hetzij in een protestantse, evangelische of pinksterkerk, in meer of mindere mate, zijn:

Israël	⇒ de kerk
Schrift (Sola Scriptura)	⇒ traditie met eigen geschriften (Schrift en belijdenisgeschriften)
uitverkiezing van Israël	⇒ de gelovigen zijn de uitverkorenen
de Israëlieten, een heilig (afgezonderd) volk voor de HEERE, hun God	⇒ de (Roomse) heiligen, in de gereformeerde gezindte functioneren oudvaders, kerkvaders en invloedrijke predikanten als 'heiligen'
heidene(n) (niet-Joodse volken)	⇒ niet-christenen
vrije wil en verantwoordelijkheid t.o.v. God Die met je is	⇒ knechtelijke wil en onderworpenheid aan een grieks-platonisch godheid die alles van te voren heeft gedetermineerd
verbond / belofte aan Israël	⇒ verbond / beloften met de kerk
besnijdenis	⇒ kinderdoop
de wet (Tora)	⇒ de tien geboden
de instructie uitgaande uit Sion en het woord van de HEERE uit Jeruzalem	⇒ "De heilige katholieke Kerk bewaart ons geloof en onderwijst het ons"
de Messias Die wederkomt voor Zijn volk Israël	⇒ Christus Die wederkomt voor Zijn kerk
Yeshua, de Koning der Joden	⇒ Jezus, de Koning der kerk
eeuwig leven op een vernieuwde aarde	⇒ eeuwig leven in de hemel
uitzicht op het herstelde koninkrijk voor Israël, waarbij Yeshua regeert over Israël en de vernieuwde aarde vanuit Jeruzalem	⇒ totaal weg
aardse Jeruzalem	⇒ hemelse Jeruzalem
Gods volk: Israël	⇒ Gods volk: de kerk
Israël de Bruid	⇒ de gemeente de Bruid
sabbat	⇒ zondag
Joodse feesten met hun data	⇒ christelijke feesten met andere data
Joodse priesterdienst	⇒ Roomse priesterdienst
offer van Yeshua HaMashiach	⇒ de mis, waarin Christus telkens opnieuw door de Roomse priesters zou worden geofferd
God vergeeft op grond van het offer van Christus	⇒ God is betaald met het offer van Christus (Anselmus)
vergeving vragen aan je broeder / zuster	⇒ biechten en absolutie krijgen van de Roomse priester
concreet zondigen tegen God (relationeel)	⇒ abstract zondebesef, een status waarin een mens zich bevindt (b.v. erfzonde)
levend geloof in Yeshua HaMashiach	⇒ geloof in christelijke dogma's
relatie met Yeshua HaMashiach	⇒ automatisch vertrouwen in de zaligheid van de kerk
Christus, het Hoofd der Kerk	⇒ de Paus, stedehouder van Christus
leiding van de Geest in alle waarheid	⇒ onfeilbaarheid van de Paus
gemeenschap met Israël	⇒ gemeenschap met de kerk
gezegend worden in Abrahams zaad	⇒ buiten de kerk geen zaligheid
vervulling met de Heilige Geest	⇒ het vormsel
jaloers maken van het Joodse volk	⇒ vervolgen van het Joodse volk
koningen en priesters	⇒ de gemeente

Zelfs de zonden van Israël hebben hun tegenhangers:

afgodendienst ⇒ heiligenverering en beeldendienst

Koningin des hemels (Jer. 44:17) ⇒ Maria, Koningin des hemels
 traditie (Jes. 29:13, Matth. 15:2) ⇒ traditie (leer der kerk, mondelinge overlevering, het katholieke geloof van de kerkvaders, belijdenisgeschriften, oudvaders)

Gelukkig geldt niet alles voor alle kerken, er zijn b.v. ook kerken die de Joden nooit hebben vervolgd, maar hen zegenen, maar de vervangingstheologie is in alle kerken doorgedrongen.

Er zijn meer antiChristelijke machten, b.v. het communisme, die een heilsstaat hier op aarde beloofde in plaats van de door God beloofde nieuwe aarde, en heel duidelijk ook de Islam, die de Koran stelt in plaats van de Bijbel, hun god in plaats van de God van Israël, en hun Messias in plaats van de Messias van Israël. Maar dat neemt niet weg dat we niet gewoon de macht, die nog veel ouder is dan de Islam, en die het bloed van zeer veel Joden in zich heeft, en die zichzelf openlijk verklaart de antiChrist te zijn (stedehouder van Christus), de antiChrist moeten noemen.

1.7 Vervulling van de wet, geen afschaffing

“Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om *die* te ontbinden, maar te vervullen.” (Matth. 5:17)

De Heere Jezus is niet gekomen om de Tora of de profeten te ontbinden, af te schaffen. Wel om Gods geboden volmaakt te houden (te vervullen), en tot in de dood Gods wil te doen, zodat iedereen die in Hem wordt gevonden (de doop, Rom. 6:4) ook zal leven met Hem. Onbegrijpelijk dat gedacht wordt dat de Heere Jezus de wet zou hebben afgeschaft!

Stel dat iemand alle verkeersregels helemaal houdt. Zou het daarna dan niet langer nodig zijn om de verkeersregels te houden, omdat ze daardoor opeens afgeschaft zouden zijn? Of zouden we zo'n iemand moeten navolgen, en ook de verkeersregels gaan houden (vervullen)?

De liefde is de vervulling van de wet (Rom. 13:10). Dit geeft niet aan dat de wet is afgeschaft, maar geeft aan dat door liefde Gods in onze harten uitgestort Rom. 5:5), wij de geboden mogen doen die God van ons vraagt.

“Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven heeft; En gij zult u bekeren tot den HEERE, uw God, en Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel. En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal wederkeren en u vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had. Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen. En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaders erfelijk bezeten hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaders. En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet. En de HEERE, uw God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en op uw haters, die u vervolgd hebben. Gij dan zult u bekeren, en der stemme des HEEREN gehoorzaam zijn, en gij zult doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede. En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten goede, gelijk als Hij Zich over uw vaders verblijd heeft; Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij u zult bekeren tot den HEERE, uw God, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.” (Deut. 30:1-10)

In dit gedeelte is duidelijk dat heel Israël Gods geboden zullen houden, al de geboden die

Mozes hen gebiedt (dus inclusief tempeldienst e.d.), wanneer ze weer zijn teruggebracht naar hun land, en hun hart is besneden (2 Kor. 3:16). Dan kan de wet nooit afgeschaft zijn. Ook uit b.v. Jer. 31-31-34 is het heel duidelijk dat de Joden juist van harte Gods wet zullen doen, wanneer ze allen Hem gaan kennen, en niet wordt afgeschaft, in tegendeel.

De Messias, de Heere Jezus, is gekomen, heeft Zijn bloed vergoten, heeft Zijn Geest uitgestort, de heidenen mogen delen in het heil, en nu zouden de Joden opeens niet meer de wet hoeven te onderhouden? Dat staat nergens in de hele Bijbel, het is in tegenspraak met de Bijbel. De prediking van het evangelie was inderdaad eerst voor Israël, daarna ook voor de heidenen, maar het was daarmee niet opeens een ander evangelie geworden! Het is hetzelfde evangelie, aan Jood en heiden, zowel vlak na de opstanding van Christus, als jaren daarna.

Petrus heeft veel moeten overwinnen (blz. 45). Maar de boodschap werd niet anders: verlossing door het bloed van de Heere Jezus, terwijl Joden Joden blijven, die de Tora onderhouden, en heidenen heidenen zijn, die niet alle wetten bestemd voor de Joden hoeven te onderhouden. Petrus ging na het visioen tot de heidenen (Hand. 10:28), maar daarmee is de aparte plaats van het volk Israël niet opeens opgeheven. Aan Jood en heiden wordt hetzelfde evangelie verkondigd, en tegelijkertijd heeft Israël en de Joden hun eigen plaats. Petrus heeft ook altijd b.v. kosher gegeten, helemaal overeenkomstig de Tora, die nooit afgeschaft is. Het punt waarom Paulus Petrus bestrafte in Gal. 2:11-17 is niet dat Petrus niet kosher at, dat kan je ook prima bij heidenen doen, maar dat hij veinsde. Nergens blijkt uit de Bijbel dat Petrus niet meer kosher at, (en eten overeenkomstig de Tora is veel gemakkelijker dat eten volgens alle rabbijnale voorschriften).

Ook Paulus bekrachtigd ten zeerste voor het aangezicht van God dat hij altijd Gods wet heeft gehouden (Hand. 21:24), als hij het zou wagen voor het heilig Aangezicht van God de waarheid te verdraaien, wat zijn zijn brieven dan nog waard?

Wel blijkt uit Hand. 15 dat de heidenen zich niet aan alle geboden hoeven te houden die voor de Joden bestemd zijn. Maar dat is niets nieuws, de apostelen grijpen onder de leiding van Gods Geest terug op de noachidische geboden die voor alle mensen gelden. In de tijd voor Christus gaven de rabbijnen dit als antwoord als een vraag uit de heidenwereld tot hen kwam. En in de Tora staat met betrekking tot de wetten voor Israël er voortdurend bij: "spreek tot de kinderen Israëls", o.i.d.

Verder zijn verschillende wetten voor verschillende groepen niets nieuws, in de Tora vindt men geboden die alleen voor de Hogepriester zijn (Lev. 16:32), geboden alleen voor priesters (Lev. 7:31), geboden voor de Levieten (Num. 1:50), geboden voor alle Joden (Lev. 19). En ook geboden voor alle mensen (Gen. 9).

De priesters die geloofden (Hand. 6:7, 21:20) ijverden voor de wet, ze hielden echt niet op met offeren. Zouden wij het beter weten dan de mensen die rechtstreeks onderwijs ontvingen van de apostelen?

Wij leven na Christus in een nieuwe periode, omdat het beloofde heil, Yeshua, is gekomen, maar nergens in de hele Bijbel wordt geleerd dat er dan opeens andere regels gelden. De Tora geldt net zo als dat ze voor de eerste komst van de Messias gold. Net zo overigens als het geloof, waarvan Paulus in Rom. 4 aantoont dat ook in de periode voor Christus de Joden uit het geloof moesten leven. Het volk Israël heeft een eigen plaats, die met de komst van Christus, en ondanks hun toenmalige afwijzing van de Messias door een belangrijk gedeelte van hen, niet is veranderd.

1.8 Eenheid en onderscheid van de gelovige Jood en heiden

“Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.” (Gal. 3:28)

In Christus is nog Jood noch Griek. Deze eenheid betekent dat zowel Jood als heiden mogen delen in de verzoening met God door het bloed van de Messias, Jezus Christus. Zowel Jood als heiden mogen delen in de Zijn Geest. Zowel Jood als heiden mogen Hem kennen, en eens met Hem leven op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dit betekent echter niet er geen onderscheid meer is. Ook een gelovige man en vrouw mogen één zijn in Christus. Toch blijven zij altijd verschillend. Zo heeft ook Israël als het priestervolk van deze aarde een aparte plaats. Tot aan het eind in Openb. 21 en 22 vinden we deze aparte plaats terug. B.v. in Openb. 22:2, wanneer de bladeren van een boom, die op het feest van de nieuwe maand vrucht draagt, tot genezing zijn voor de heidenen, de niet-Joden. De boom staat in het land Israël, aan de beek die de tempel ontspringt, zie Ez. 47:12. De volken zullen de eer in het nieuwe Jeruzalem brengen (Openb. 21:24,25, Jes. 60:11,12), maar het voert te ver om hier verder op in te gaan.

1.9 Ongegronde uitgangspunten

Een aantal uitgangspunten die in het boek van Stier worden gevonden, maar die niet zijn gegrond in de Schrift, zijn:

- Een terugkeer van een gelovig overblijfsel, en niet van het volk.
- Heel Israël is een gelovige rest, in plaats van dat heel Israël in hun land als volk zullen gaan geloven, en zij allen Hem als Yeshua zullen gaan belijden, Hem allen zullen kennen.
- De bedelingenleer.
- Dat de wet afgedaan zou hebben voor Joden die in hun Messias geloven.
- Paulus zou een nieuwe leer brengen, verschillend dan die van Petrus. Nu was de doelgroep van Paulus en Petrus wel verschillen, Paulus richtte zich tot de onbesnedenen, en Petrus zich tot besnedenen (Gal. 2:7,8), maar hun evangelie was hetzelfde!
- Wanneer zowel Jood als heiden in de Heere Jezus Christus geloven, zou dat de aparte plaats van de Joden opheffen.
- Het land Israël wordt nog een keer verwoest (Jes. 6).
- De oprichting van de staat Israël in 1948 is niet te zien als een teken van Gods trouw.
- Er moet eerst nog een antiChrist komen. De antiChrist is gekomen, draagt die naam al eeuwenlang, heeft alles veranderd, zit in de tempel Gods, maar wie ziet het?

Ik meen in het voorgaande deze uitgangspunten ontkracht te hebben.

Heel positief in dit boek is het voortdurend wijzen op Jezus Christus, want om Hem draait alles, maar de aparte plaats van Israël als Gods eigen verbondsvolk, dat de Bijbel ook heel duidelijk leert, wordt te veel gemist. Het boek beschrijft niet Gods hele plan met Israël, en verduistert het zicht op de profetieën, namelijk wat er nu gebeurt met Jeruzalem en de bergen Israëls, Judea en Samaria.

1.10 Conclusie

“Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer.” (2 Tim. 4:2)

Er is maar één weg tot God, namelijk Jezus Christus (Joh. 14:6, Hand. 4:12).

Maar Israël heeft wel een aparte plaats bij God. God is hun barmhartig, niet buiten de

Messias om, maar om Zijn Messias aan hen te openbaren in hun (Zijn) land. Wij heidenen komen door (grieks: dia) het geloof in Yeshua tot de God van Israël, de Joden komen uit (grieks: ek) het geloof in Yeshua tot hun God. (Rom. 3:30).

Nu vergadert God Israël uit al de landen, waarheen God hen verdreven heeft (Jer. 30:37), God zal hun God zijn (Jer. 30:38), God plant hen in hun land met Zijn hele hart en Zijn hele ziel (Jer. 30:41).

- God voerde het hele volk uit Egypte om God te ontmoeten bij de berg Sinai, en bracht hen in het verbond: de aparte plaats van Israël.
- God bracht hen terug uit Babel voor de tweede Gods ontmoeting: de eerste komst van de Messias, dat tot zegen is geweest (en nog is) voor de hele wereld. De eerstelingen uit Jood en heiden die behouden worden.
- God brengt hen nu terug uit alle landen van de hele wereld, en zal God Zichzelf aan hen openbaren bij deze derde grote Gods ontmoeting: de terugkeer van de Messias Yeshua HaMashiach, en zal de hele wereld weten dat de God van Israël God is, alle volken zullen Hem gaan loven.

God heeft via Israël de hele wereld op het oog! En dit Israël verdient onze steun.

Dit Israël wordt niet nog een keer uit hun land verdreven, maar God Zelf zal voor Israël strijden! We moeten niet Israël afschrijven vanwege een theologisch systeem dat onze uitleg van het Profetisch Woord vertroebelt, maar laten we pal achter Israël (blijven) staan! 1948, 1967, 1973 zijn Gods handelingen in de geschiedenis. Ook in die oorlogen streed God voor Israël, er zijn diverse getuigenissen van wonderen die toen zijn gebeurd, zoals een grote hand in de lucht die de vijand tegenhield, of een het geluid van een geweldige overmacht, terwijl er maar één Israelische tank was, palestijnen die vluchten omdat God wilde dat Israël de tempelberg heroverde, enz. Niet dat Israël alles goed doet, ze hadden b.v. nooit de tempelberg aan de vluchtende moslim geestelijken terug moeten geven (Deut. 12:5). En ook de Oslo akkoorden hebben heel veel onheil gebracht (Deut. 7:1-6). Gaza hadden ze nooit moeten verlaten, nu is er de Hamas, wat nu steeds meer moeite kost om die te verdrijven (Jes. 11:14). Dit Israël wordt niet nog een keer uit hun land verdreven.

“En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelve wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelve vrucht eten. En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.” (Amos 9:14,15).

Is dit Israël heel de vervulling van Gods beloften? Nee, er staat nog heel veel te gebeuren. Uiteindelijk zullen alle Joden tot geloof in hun Messias komen. Maar ze komen niet pas naar hun land als ze geloven in hun Messias. God is hen niet dan pas genadig. God is hen genadig, ook al kennen zij (het overgrote deel) hun Messias nog niet. God heeft diverse beloften gegeven voor hen als volk, niet slechts voor hen voor zover zij geloven! Het is zeker waar dat alle beloften in Christus ja en amen zijn, door het geloof in Hem krijgen wij deel aan Zijn belofte, maar het is ook waar dat Israël een aparte plaats heeft. Het is niet waar dat God Zijn ontferming pas aan hen kan openbaren wanneer zij geloven in hun Messias. God heeft Zich over ons ontfermd toen wij nog zondaren waren, en wij mogen door het geloof in Gods genade delen, God ontfermt Zich in onze tijd over Zijn volk Israël, en brengt hen terug in hun eigen land (Gods land), om Zich daar, in Zijn land, Zich aan hen te openbaren. Dan zullen zij allen voor eeuwig in Hem geloven. De jaartallen in de terugkeer van Israël, 1948, 1967 e.d., zijn Gods werk, in een doorgaand proces, waarin God Zijn volk plant in Zijn land, en zij de eeuwenoude verwoeste steden herbouwen, zoals vandaag de dag denk ik voor een heel groot deel al is gebeurd. En we weten dat God Zijn Geest ook over hen zal uitstorten in de toekomst. De teksten worden in een zekere tijdsperiode vervuld. Zo is b.v. “In zijn dagen” (Jer. 23:6) niet in tegenstrijd met wat we nu zien gebeuren. We moeten de teksten die wijzen op eerst een terugkeer naar het land Israël, en daarna hun bekering, niet veronachtzamen vanwege een theologisch schema. En wie weet of Jezus b.v. terugkomt wanneer nog 2/3 buiten het land woont, net zoals bij Zijn eerste

komst? Zo kan zelfs allebei, zowel eerst de terugkeer naar hun land door een deel dat voor het grootste deel nog niet gelooft in hun Messias, en ook de terugkeer van een deel, dat dan wel gelooft in hun Messias.

Het Sanhedrin is enkele jaren geleden alweer opgericht. We zien er naar uit dat ook de rabbijnen en de leidslieden van het Joodse volk de Naam van Yeshua HaMashiach zullen gaan belijden, en zeggen: Baruch HaBa b'Shem Adonai! (Matth. 23:39). We zien uit naar zij allen hun Messias aannemen, wat de grote oogst (loofhuttenfeest) van alle volken betekent (Rom. 11:15). Dan prijzen Hem ook alle volken (Ps. 117).

Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden (Matth. 1:21). Als geheel volk openbaart Yeshua Zich aan hen! En voor alle heidenen is de aanbidding om te delen in het heil van Israël, om te komen tot de God van Israël, in de verzoening van al onze zonden, door het bloed van Yeshua. Zo, door het bloed van het Lam, wordt heel Israël behouden, en worden ook alle gelovigen uit de volken behouden. God handelt ook in de verzoening anders met Zijn volk dan met de heidenen, alhoewel er ook Joden zijn die Hem afwijzen en niet worden behouden.

Ton Stier is zeer zeker een broeder in Christus, maar we delen zijn Israëlvisie niet. Laten we bidden dat Gods volk het hele land beërft (de Arabieren kunnen er gerust blijven wonen wanneer ze de God van Israël aanbidden), en laten we vurig bidden voor Gods volk dat huizen bouwt en dorpen uitbreidt in Judea en Samaria, de bergen Israëls, waarop God hen terugbrengt, en waar de hele wereld met argusogen naar kijkt als de Joden ook maar één huis bouwen.

Wellicht krijgt Israël het nog veel moeilijker (ik hoop van niet, want de druk is al zo ontzettend groot), wellicht komt er een zware verdrukking over de hele wereld (of is die er niet al in de islamitische landen en landen als Noord Korea?), maar dat Israël eerst nog uit hun land worden verdreven voordat Yeshua terugkomt? Dat lees ik nergens in de Bijbel. Laten we niet vanuit het systeem van de leer der bedelingen naar de Bijbel kijken! Ik heb enkele jarenlang "het Zoeklicht" gelezen, maar hun argumenten hebben mij nooit overtuigd. Ook kreeg ik eens een boekwerk in handen van iemand die in die kringen was opgegroeid, maar vanuit de Bijbel tot het inzicht kwam dat die leer niet klopt. Feitelijk is die leer pas ontstaan halverwege de negentiende eeuw in Engeland, en geloven helaas miljoenen christenen erin, en wachten op een opname voor een grote verdrukking (zo'n opname zal niet komen), en vanuit die visie wordt Israël niet gesteund.

"Zing vrolijk, gij onvruchtbare, *die* niet gebaard hebt! maak geschal met vrolijk gezang, en juich, *die* geen barensood gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE. Maak de plaats uwer tenten wijd, en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uw koorden lang, en steek uw pinnen vast in. Want gij zult uitbreken ter rechterhand en ter linkerhand; en uw zaad zal de heidenen erven, en zij zullen de verwoeste steden doen bewonen. Vrees niet, want gij zult niet beschaamd worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en den smaad uws weduwschaps zult gij niet meer gedenken. Want uw Maker is uw Man, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden. Want de HEERE heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God. Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen. In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser. Want dat zal Mij zijn *als* de wateren van Noach, toen Ik zwoer, dat de wateren van Noach niet meer over de aarde zouden gaan; also heb Ik gezwoeren, dat Ik niet *meer* op u toornen, noch u schelden zal. Want bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer. Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste! zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren grondvesten. En uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw ganse landpale van aangename stenen. En al uw kinderen zullen van den HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn. Gij zult door gerechtigheid

bevestigd worden; wees verre van verdrukking, want gij zult niet vrezen; en verre van verschrikking, want zij zal tot u niet naken. Ziet, zij zullen zich zekerlijk vergaderen, *doch* niet uit Mij; wie zich tegen u vergaderen zal, die zal om uwentwil vallen. Zie, Ik heb den smid geschapen, die de kolen in het vuur opblaast, en die het instrument voortbrengt tot zijn werk; ook heb Ik den verderver geschapen, om te vernielen. Alle instrument, dat tegen u bereid wordt, zal niet gelukken, en alle tong, *die* in gericht tegen u opstaat, zult gij verdoemen; dit is de erve der knechten des HEEREN, en hun gerechtigheid is uit Mij, spreekt de HEERE." (Jes. 54)

God is barmhartig voor Zijn volk, daarom brengt Hij hen terug naar Zijn land om Hem daar te ontmoeten! Uittocht uit Egypte: ze kenden Hem nog niet. De Israëlieten dienden telkens weer de afgoden, toch zond God telkens weer een verlosser. De volgorde in Ez. 36 is duidelijk: eerst de terugkeer, dan de reiniging van hun zonden en de uitstorting van de Geest op hen. God laat aan de hele wereld het evangelie verkondigen dat er behoud is door het bloed van de Heere Jezus. Maar dat doet geen afbreuk eraan dat Israël Gods eigen volk is, met wie God een verbondsrelatie heeft, zoals God die niet heeft met de heidenen. God belooft dat Zijn hele volk Hem zal kennen, en niet dat de gelovigen uit Israël die hun Messias hebben aangenomen het volk zijn. God openbaart Zich aan Zijn volk in hun land na een grote oorlog. Ze kennen Hem dus nog niet wanneer God ze naar hun land brengt.

Genoeg hierover. Dat niemand u verleide, ook niet geliefde broeders in Christus! Sta achter Israël, en bidt voor het land, volk en staat, en niet alleen voor de bekering der Joden, hoe belangrijk ook!

2 Meer weten?

2.1 Boek

Als u meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, lees dan het boek "GOD HEEFT EEN ZOON!", *"Israël in de Schrift en de betekenis van Israël voor de gemeente"*, Floor van der Rhee, Uitgeverij Fuma, Delft, 1997, ISBN 90-803952-1-8.

Meer informatie over dit boek en hoe te bestellen is te vinden op de website van [uitgeverij Fuma](#).

2.2 Website

Als meer wilt weten over de Bijbel en daarmee ook de plaats van Israël, kunt u verder de artikelen op de website van [uitgeverij Fuma](#) bezoeken.